

عنوان مقاله:

بررسی رابطه خود گویی درونی مثبت با میزان سلامت عمومی در بین دانش آموزان دختر و پسر پایه اول متوسطه

محل انتشار:

دومین همایش ملی مدرسه آینده (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد نریمانی - عضو هیئت علمی دانشگاه محقق اردبیل

رباب ایران زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اردبیل،

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر با هدف بررسی رابطه خود گویی درونی مثبت با میزان سلامت عمومی در بین دانش آموزان دختر و پسر پایه اول متوسطه استان اردبیل در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ انجام شده است روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش توصیفی همبستگی و از نوع پیش بین بوده و جامعه آماری تمامی دانش آموزان استان اردبیل میباشند که از بین آنها ۱۰۰ نفر به روش نمونه گیری خوشه گیری چندمرحله ای- تصادفی (۵۰ نفر دختر و ۵۰ نفر پسر) انتخاب شدهاند ابزار گرد آوری اطلاعات در این تحقیق پرسشنامه سلامت عمومی (Goldberg and Hillier, ۱۹۷۹) و پرسشنامه خودگویی درونی (Brinthaup et al, ۲۰۰۹) میباشد برای آزمون فرضیات از آزمون ضریب همبستگی برای تعیین رابطه و از آزمون رگرسیون خطی برای پیش بینی و از آزمون T مستقل برای بررسی تفاوت بین نمونه تحت نرمافزار SPSS - ۱۶ استفاده شده است نتایج به دست آمده نشان داد بین خود گویی درونی مثبت با میزان کارکرد جسمانی و کارکرد اجتماعی رابطه مثبت و بین افسردگی و علائم اضطرابی رابطه منفی و معناداری وجود دارد و همچنین خود گویی درونی مثبت به طور معنادار سلامت عمومی را پیش بینی میکند و تفاوت معناداری بین این دو گروه به لحاظ سلامت عمومی و خودگویی درونی مثبت وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

خود گویی درونی مثبت، سلامت عمومی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1404443>

